

Strigarea doare...

Nicolae Nistor

am să tac indiferent de durere
ca icoanelor vorbitoare cu lacrimi uitate
în locul tăcerii mele
cad frunzele măturate de vânt
scaieți au obosit să strige de frig
am să tac în somn când mă aleargă visele
visele acelea nerostite nimănui
am să tac cu acele prinse de carne
am să tac cu sughițuri înecate
în sânge
creierul meu nu toarce
nu vede lumină de înger
am să tac ca un pustnic
miop privind către soare
și nu strig.. că strigarea doare...